

De vestimentis

Aliquot ante annos cum universitatem Indicam visitarem David se sibi vestem elegantem confici constituit. Ille vestificus cui id munus mandavimus vir erat taciturnus: silens Davidi gestibus significavit ut brachia laterale porrigeret ad latitudinem et altitudinem metiendas, silens mihi selectionem textorum monstravit, et denique nobis duobus verbis valedixit: *Hebdomada proxima*. Laetitia captus David se eum modum vestimenta emendi odysseae per innumerabiles tabernas praefere dicit: se nihil magis odium habere quam cum sibi iterum et iterum nova vestimenta essent induenda quae sua sententia sibi optime convenirent sed quae ego primo aspectu reicere solem.

Cum post hebdomadam iterum in illam tabernam ingressi sumus vestificus ministro suo gestibus mandavit ut vestem confectam afferret. David se in illam partem tabernae recepit velo latam ad illam vestem experiendam. Cum tempore labente David non appareret sed velum sursum et deorsum motum esse quasi pugna violenta eveniret animadverterem aliquid non quadrare suspicatus sum. Denique Davide apparente obstupefactus sum: iacca ingenti David et ego una cingi potuissemus; contra, manus Davidis ex manicis brevibus eminerunt, et braciae tam erant parvae ut David vix respirare potuit. Erubescens David illas braciae fortasse paulum artas esse murmuravit; postea se vestificum vexare noluisse confisus est. Laetitia lacrimans vix respondere potui: illam vestem haud ei destinatam esse patere!

Tranquillo animo vestificus Davidem aspiciens et caput quatens aliam vestem attulit. Iterum David se post velum recepit ad illam secundam vestem induendam in qua spes nostra erat posita. Cum David contentus se ipsum in speculo aspexit vestifico contento subridente admirans ei plausi: aspectus eius expectationem meam vixit. Subito alius vir in tabernam ingressus est: parvae staturae sed satis pinguis, brachiis brevibus vehementer gesticulans. Vix risum continere potui: illam primam vestem ei viro summopere convenire certa eram!